

Хлапясвамъ *ил. дл.* подрастаю; становлюсь мальчишкой: Дѣте-то бръзо хлапясва. *Л. Д. 71 р. 128.*

Хласна *ил. св.* **Хласкамъ** *ил. дл.* толкну, толкаю: И-и-иванъ, Иванъ ма хла-ласна. Олс-леле, мам-мам-ко, убихъ са“. Данило хласналь единъ канкъ въ водата, сѣдналь въ него и захваналь да плува слѣдъ нея. *З. 68.* Сичкото тѣсно пространство са напѣлва съ животни, които хласкатъ едно друго. *З. 245.* **Хласкане** *с. с.* толчокъ: Отъ хласканіе-то и удряніе по главѣ-тѣ, по плещи-ты и т. п. на много дѣтца ся расклаща мозъкъ-тѣ въ главѣ-тѣ. *Л. Д. 69 р. 103.*

Хлѣбарница *с. ж.* булочная: Той влѣзе въ една хлѣбарница отгдѣто купи единъ хлѣбъ отъ 7 или 8 литры. *П. 26.*

Хлѣбаръ *с. м.* **Хлѣбарка** *с. ж.* булочникъ,—ца: Потрѣбенъ е и хлѣбаръ-тѣ, кой-то меси и пече хлѣбъ. *Л. Д. 73 р. 184.* Но като не ся благодарихъ съ това само дѣто да съмъ хлѣбаръ, зехъ да си правѣмъ разны млинове и други точены нѣща отъ оризъ. *Р. С. 74.* Нито съмъ крѣчмарка; Не вино продавамъ Не вѣрла ракия. *Л. Д. 76 р. 154.*

Хлѣбороденъ *пр.* хлѣбородный: Наша-та земя мошне ꙗ мирна, Две сѣнца греатъ, две роси росѣтъ, Две 'лѣбородни. *М. 371.*

Хлебѣтамъ *са ил. дл.* насмѣхаюсь, издѣваюсь: Прѣдъ свахы-тѣ ся не хлѣботать. *Ч. 213.*

Хлѣбъ *с. м., съ чл.* **Хлѣбѣтъ**, хлѣбъ. **Хлѣбець** **Хлѣбѣ** **Хлѣбче** *ум.* хлѣбець: Ни хлѣбъ рѣча на водѣца пѣе. *Д. 38, 34.* Вино, ракия, хляпъ, сланина, крававицы, сижюци и пр. *Ч. 109.* Ази ти хлѣбець пойсках, Ти си хлѣба отрѣгваше Че ми корѣчка даваше. *Д. 21, 32—34.* И ми кладѣ лѣбъ да аде, лѣбо зева, та не аде. *В. 45.* Изметъ ке ти чина, 'лѣб-о да ти ядамъ. *М. 169.* Да не мыслишь, че тѣ като селени прости не са сещать; хе, сынокъ, и тѣ хлѣбъ ядѣтъ—трѣва не пасѣтъ—знаятъ тѣ колкото за тѣхъ си. *Зк. 48.* Речь фатиха, лѣбъ к'ршиха,—По лѣбо бы малакъ армасъ, По армасу тежка свадба. *В. 13, 110.* Хлѣбѣтъ са пече, а не са знае, кой ще го ѣде. *Кл. 145.* Скоро са упознахме и увѣрихме като топлия хлѣбъ съ сирене-то. *Л. Д. 1875 р. 133.* Замѣси бѣли хлябови. *М. 211.* Хлѣбове-ты остави на дѣска-тѣ да повъзидѣтъ. *Л. Д. 72 р. 254.* Та извади корка хлѣбець, Що стояла три недели. *М. 45.* Сутрен кога-то на нѣва ходи, С торба си хлѣбець не зѣма. *Д. 63, 11—12.* Сѣднали да си пучинѣтъ И малку хлѣбци да хѣпнѣтъ. *СПс. 2, 166.* Щастие ни на зрянце, Хлѣбець ни комаче. *Л. Д. 76 р. 156.* Та ꙗ пущѣа мила Маріа Отъ село въ село лѣбець да питать. *М. 79.* Зехъ едно хлѣбче та ядохъ и пихъ малко вода. *Х. II, 63.* Едно ляпче. *Ч. 111.* Направенитѣ хлѣбчета тургатъ на едно горѣщо место. *Л. Д. 75 р. 106.* Та ме пущѣа отъ село въ село, лѣбъ да